Uitspraak Geschillencommissie Financiële Dienstverlening 2020-896
(prof. mr. M.L. Hendrikse, voorzitter, mr. dr. K. Engel, mr. S.W.A. Kelterman, leden en mr. E. Jacobs, secretaris)

Klacht ontvangen op	: 25 maart 2020
Ingediend door	: Consument
Tegen	: Achmea Schadeverzekeringen N.V., h.o.d.n. Interpolis, gevestigd te Apeldoorn, verder te noemen Verzekeraar
Datum uitspraak	: 4 november 2020
Aard uitspraak	: Bindend advies
Uitkomst	: Vordering afgewezen
Bijlage	: artikel 7:940 lid 3 BW, artikel 2, aanhef en sub k, artikel 3.3 en artikel 4 GVPFI, artikel 6 lid 1 sub f en artikel 10 AVG, artikel 33 lid 2 aanhef en onderdeel b UAVG

Samenvatting

Tussentijdse opzegging verzekering. Registratie Gebeurtenissenadministratie en Intern Verwijzingsregister. Consument is betrokken geweest bij een aanrijding. Na de aanrijding heeft hij de plek van de aanrijding verlaten en is naar het bedrijf van een vriend gegaan. De vriend van Consument heeft op verzoek van Consument verklaard aan de politie dat hij had gereden, omdat Consument twee biertjes had gedronken. De vriend heeft deze verklaring later ingetrokken. Consument heeft op het eenzijdig ingevulde aanrijdingsformulier verklaard dat geen sprake was van drankgebruik en dat hij geen middelen had gebruikt die de rijvaardigheid kunnen beïnvloeden. Het verlaten van de plek van de aanrijding, de verklaring tegenover de politie, het onjuist ingevulde aanrijdingsformulier en de gebrekkige medewerking van Consument zijn voor Verzekeraar aanleiding geweest om de Verzekering tussentijds te beëindigen en een melding te plaatsen in het interne register (Gebeurtenissenadministratie en het Intern Verwijzingsregister) van Verzekeraar. De Commissie komt tot de conclusie dat Verzekeraar de Verzekering heeft mogen beëindigen. Verzekeraar heeft Consument ook mogen registreren in de Gebeurtenissenadministratie en het daaraan gekoppelde Intern Verwijzingsregister. Vordering afgewezen.

1. De procedure

1.1 De Commissie beslist op basis van haar Reglement en op basis van de door partijen aan Kifid ingestuurde documenten inclusief bijlagen. Het gaat hierbij om: 1) het klachtformulier van Consument; 2) de aanvullende stukken van Consument; 3) het verweerschrift van Verzekeraar; 4) de repliek van Consument en 5) de dupliek van Verzekeraar.

1.2 De Commissie is van oordeel dat het niet nodig is de zaak mondeling te behandelen. De zaak wordt daarom op grond van de stukken beslist.

1.3 Consument en Verzekeraar hebben gekozen voor een bindend advies. De uitspraak is daarom bindend. Dit betekent dat partijen elkaar aan de uitspraak kunnen houden.

2. Het geschil

Wat is er gebeurd?

2.1 Consument heeft bij Verzekeraar een verzekering voor zijn auto (hierna: de Verzekering) afgesloten. Op de Verzekering zijn de Verzekeringsvoorwaarden (AV-02-181) Algemeen en de Verzekeringsvoorwaarden (PAV-RV-61-161) Auto WA + Volledig Casco (hierna: de Voorwaarden) van toepassing. De Voorwaarden luiden, voor zover relevant, als volgt:

> *'**6. Wanneer mogen wij een verzekering stoppen met 2 maanden opzegtermijn?***
> *(…)*
> ***In bijzondere gevallen***
> - *Wij moeten aangeven waarom het redelijk is dat de verzekering stopt.*
> - *Wij moeten aangeven waarom het een bijzonder geval is.*
>
> *(…)'*

2.2 Consument is in de avond op 21 januari 2019 betrokken geweest bij een aanrijding. Volgens het eenzijdig ingevulde aanrijdingsformulier van Consument reed Consument rechtdoor, terwijl de bestuurder van de andere auto die betrokken was bij de aanrijding (hierna: de Tegenpartij) van links de weg op reed. Op de achterkant van het aanrijdingsformulier heeft Consument verklaard dat geen sprake was van drankgebruik en dat hij geen middelen had gebruikt die de rijvaardigheid kunnen beïnvloeden.

2.3 Uit een door de politie opgemaakt proces-verbaal blijkt dat het ongeluk ernstig was. De andere auto, met daarin een stel ouders met hun kind, belandde in een greppel. De brandweer heeft de ouders uit de auto moeten bevrijden. Het kind heeft een nacht ter controle in een ziekenhuis verbleven.

2.4 Consument heeft na de aanrijding zijn auto aan de kant gezet en tegen een voorbijganger gezegd dat hij betrokken was bij de aanrijding en een andere auto zou gaan halen voor een reis die hij de volgende dag moest maken. Consument heeft vervolgens een auto gevraagd te stoppen en is met de bestuurder hiervan naar het bedrijf van een vriend gereden.

2.5 Toen Consument aankwam op het bedrijf heeft hij gezocht naar zijn vriend en een flesje bier opgedronken. Consument heeft vervolgens zijn vriend verzocht tegenover de politie te verklaren dat niet Consument maar de vriend als bestuurder in de auto zat.

2.6 De politie heeft Consument, aan de hand van een beschrijving van een getuige, gevonden op het terrein van het bedrijf van de vriend van Consument. Daar heeft de vriend van Consument tegen de politie verklaard dat hij de bestuurder van de auto was. Op het politiebureau heeft de vriend deze verklaring ingetrokken en gezegd dat Consument de bestuurder van de auto was.

2.7 De politie heeft bij zowel Consument als de vriend van Consument een blaastest afgenomen, omdat er een vermoeden was van alcoholgebruik. Consument heeft P/A geblazen. Dat betekent in dit geval dat er wel alcohol is aangetroffen, maar dat de uitslag geen aanleiding geeft om Consument aan te houden voor het ondergaan van een ademanalyse.

2.8 Op 21 januari 2020 heeft [naam onderzoeksbureau] in opdracht van Verzekeraar een interview gehouden met Consument. In het interview heeft Consument verklaard dat hij twee glazen bier had gedronken voordat hij die avond in de auto stapte. Consument heeft tevens in het gesprek aangegeven dat hij, als hij niet was ondervraagd door de politie, op het aanrijdingsformulier zou hebben ingevuld dat zijn vriend had gereden.

2.9 Naar aanleiding van het bovenstaande heeft Verzekeraar de Verzekering tussentijds beëindigd per 4 april 2020. Consument is hiervan in kennis gesteld per brief van 31 januari 2020. Verzekeraar heeft tevens de persoonsgegevens van Consument in de Gebeurtenissen-administratie en het Intern Verwijzingsregister (IVR) opgenomen met een melding van een vermoeden van fraude. Consument heeft hierover een klacht ingediend bij Verzekeraar. Verzekeraar heeft de klacht afgewezen.

De klacht en vordering

2.10 Consument vordert € 1.000,- alsmede de wettelijke rente over dit bedrag vanaf 25 maart 2020. Dit is de schade die Consument lijdt door de extra premie die hij voor de nieuwe verzekering moet betalen. Consument vordert ook de verwijdering van de interne registraties, vertrouwensherstel en de mogelijkheid om zich weer te verzekeren bij Verzekeraar.

2.11 Verzekeraar verwijt Consument dat hij op de achterkant van het aanrijdingsformulier heeft ingevuld dat geen sprake was van drankgebruik en dat hij geen middelen had gebruikt die de rijvaardigheid konden beïnvloeden, terwijl hij alcohol had gedronken. Consument had echter maar twee glazen bier gedronken. Dit is volgens Consument onvoldoende om de rijvaardigheid te beïnvloeden. Dit blijkt ook uit de blaastest die door de politie is afgenomen.

Consument blies P/A, terwijl hij vlak daarvoor, maar na het ongeluk nog had gedronken. Consument is ook niet vervolgd voor het rijden onder invloed. Consument is er daarom van uitgegaan dat hij niet zoveel had gedronken dat de rijvaardigheid werd beïnvloed. Consument heeft dus alleen de vraag verkeerd begrepen. Zijn uitleg van de vraag is wellicht onjuist, maar niet onredelijk.

2.12 Consument heeft nooit het opzet gehad om Verzekeraar te misleiden. Voor een vermoeden van fraude is het nodig dat Consument het opzet had Verzekeraar te misleiden. Zie GC Kifid 2019-757. Hiervan is dus geen sprake. Uit de informatie die in de interne registers van Verzekeraar is opgenomen, mag volgens artikel 5 van de AVG niet blijken dat er sprake zou zijn geweest van een vermoeden van fraude, nu dit onvoldoende vaststaat. Zie ook GC Kifid 2020-356.

2.13 Verzekeraar stelt dat Consument de intentie had om onwaar te verklaren over wie de bestuurder was ten tijde van de aanrijding. Verzekeraar is enkel bekend met deze informatie doordat Consument dit eerlijk aan Verzekeraar heeft verteld. Consument had geen belang bij deze informatie. Hij had ervoor kunnen kiezen om deze informatie niet te delen. Consument zou beloond moeten worden voor het delen van deze informatie, maar wordt in plaats daarvan nu bestraft. De intentie is bovendien puur hypothetisch. Feit is dat Consument niet onwaar heeft verklaard en op het schadeformulier de juiste bestuurder heeft opgegeven.

2.14 Verzekeraar verwijt Consument ook dat hij de plek van de aanrijding heeft verlaten en Verzekeraar de kans heeft ontnomen de toedracht van de aanrijding te achterhalen. Consument heeft zich er echter van vergewist dat de inzittenden van de andere auto in orde waren. Uit het rapport van de politie blijkt ook dat de inzittenden geen blijvend letsel aan de aanrijding hebben overgehouden. Er is dus geen sprake van een ernstig ongeval, zoals Verzekeraar doet vermoeden. Het blijkt ook niet dat er enige onduidelijkheid bestaat over de toedracht van de aanrijding. Verzekeraar is dus niet in zijn belangen geschaad.

2.15 Er is geen sprake van een bijzonder geval, zoals bedoeld in artikel 6 van de Voorwaarden. Verzekeraar heeft de Verzekering dan ook niet mogen beëindigen.

Het verweer

2.16 Verzekeraar heeft verweer gevoerd tegen de stellingen van Consument. Voor zover relevant zal de Commissie bij de beoordeling daarop ingaan.

3. De beoordeling

3.1 De Commissie ziet zich voor de vraag gesteld of Verzekeraar de Verzekering mocht beëindigen en de persoonsgegevens van Consument mocht registreren in de Gebeurtenissenadministratie en het Intern Verwijzingsregister van Verzekeraar. De Commissie oordeelt dat Verzekeraar de Verzekering mocht beëindigen en de registraties mag handhaven. De Commissie gaat daar hierna verder op in.

Beëindiging van de Verzekering

3.2 Allereerst buigt de Commissie zich over de vraag of Verzekeraar de Verzekering mocht beëindigen.

3.3 Volgens artikel 7:940 lid 3 van het Burgerlijk Wetboek (hierna: BW) – waarvan op grond van artikel 7:943 lid 2 BW niet ten nadele van de verzekeringnemer of de tot uitkering gerechtigde mag worden afgeweken – mag een verzekeraar een verzekering met een opzegtermijn van twee maanden alleen tussentijds opzeggen als hij daarvoor een grond in de verzekeringsvoorwaarden heeft opgenomen en deze grond van dien aard is dat voortzetting van de verzekeringsovereenkomst niet meer van de verzekeraar kan worden gevergd. In dit geval heeft Verzekeraar in artikel 6 van de Voorwaarden onder 'In bijzondere gevallen' de gronden voor tussentijdse opzegging opgenomen. Op grond van artikel 6 moet Verzekeraar aangeven waarom het redelijk is dat de verzekering stopt en waarom sprake is van een bijzonder geval.

3.4 Verzekeraar heeft meerdere gronden aangevoerd voor de beëindiging van de Verzekering. Deze gronden zijn: het feit dat Consument de plaats van de aanrijding heeft verlaten dan wel heeft nagelaten hulp te bieden, de kans die Verzekeraar ontnomen is om de daadwerkelijke toedracht van de aanrijding vast te stellen, de onjuiste verklaring tegenover de politie over de bestuurder van de auto, de onjuiste verklaring op het aanrijdingsformulier dat geen sprake was van drankgebruik en dat Consument geen middelen had gebruikt die de rijvaardigheid konden beïnvloeden en de houding van Consument tijdens de afwikkeling van de schade. Deze gronden maken samen volgens Verzekeraar dat er sprake is van een bijzonder geval.

3.5 De Commissie is het met Verzekeraar eens dat de verschillende feiten *samen* leiden tot een bijzonder geval. In de eerste plaats heeft Consument de plaats van het ongeval verlaten. Hij heeft zich door een voorbijganger naar een vriend van hem laten rijden. Verzekeraar heeft hier terecht zijn afkeuring over uitgesproken, temeer nu gebleken is dat er bij het auto-ongeluk alcohol in het spel is geweest. Bovendien blijkt uit het politierapport dat de inzittenden van de andere auto met letsel naar het ziekenhuis zijn gebracht waarbij een kind een nacht ter observatie is gehouden.

Het is mogelijk dat, doordat Consument niet aanwezig was toen de politie ter plaatse arriveerde, bepaalde feiten, zoals het daadwerkelijke alcoholpromillage in zijn adem direct na het ongeluk, niet konden worden vastgesteld. Ten tweede heeft Consument gelogen tegen de politie. Hij heeft zijn vriend bereid gevonden om aan een politieagent - valselijk - te verklaren dat hij achter het stuur zat, waarna niet Consument, maar zijn vriend is meegenomen naar het politiebureau. Ten derde heeft Consument op het aanrijdings-formulier geen volledige weergave van de feiten gegeven door aan te kruisen dat er geen sprake was van drankgebruik. Deze omstandigheden zijn voldoende om te kunnen spreken van een bijzonder geval in de zin van de Voorwaarden.

3.6 Gelet op al deze omstandigheden is het begrijpelijk dat Verzekeraar Consument niet meer als verzekerde wenst. De Commissie is van oordeel dat voortzetting van de verzekerings-overeenkomst niet van Verzekeraar kan worden gevergd. De Commissie kan zich voorstellen dat het vertrouwen van Verzekering in Consument door bovengenoemde gedragingen ernstig is geschaad. Verzekeraar mocht daarom de Verzekering beëindigen.

Interne registratie

3.7 Vervolgens buigt de Commissie zich over de vraag of Verzekeraar de persoonsgegevens van Consument met een melding van vermoeden van fraude in de Gebeurtenissenadministratie en het daaraan gekoppelde IVR mocht opnemen.

3.8 Verzekeraar heeft de persoonsgegevens van Consument opgenomen in zijn interne registers, de Gebeurtenissenadministratie en het daaraan gekoppelde IVR. Deze registers vormen het interne waarschuwingssysteem van Verzekeraar en de groep financiële ondernemingen waar Verzekeraar deel van uitmaakt. De Gebeurtenissenadministratie is een register van (persoons)gegevens, die daarin zijn verwerkt omdat zij van belang zijn voor de veiligheid en integriteit van de financiële instelling en om die reden speciale aandacht behoeven (artikel 10 Gedragscode Verwerking Persoonsgegevens Verzekeraars, verder 'GVPV'). Op grond van artikel 4.5.3 GVPV kunnen persoonsgegevens die betrekking hebben op (onder meer) gebeurtenissen die aandacht behoeven van de financiële instelling, worden opgenomen in de Gebeurtenissenadministratie ten behoeve van het waarborgen van de veiligheid en integriteit. Gegevens kunnen ook in het IVR worden opgenomen wanneer de betrokkene een risico vormt voor de veiligheid en/of integriteit van de verzekeraar of de groep waartoe de verzekeraar behoort. De Gebeurtenissenadministratie wordt beheerd en is - uitsluitend - in te zien door de Afdeling Veiligheidszaken van de betrokken financiële instelling. In het IVR kunnen de verwijzingsgegevens van de betrokkene worden opgenomen zodat de eigen organisatie opmerkzaam wordt gemaakt op de persoon die was betrokken bij een 'gebeurtenis'. De omstandigheid dat sprake is van een redelijk verdenking van betrokkenheid bij fraude kan als gebeurtenis in de zin van artikel 10 GVPV worden aangemerkt.

De Commissie is van oordeel dat een zorgvuldige verwerking van persoonsgegevens meebrengt dat de gebeurtenis op grond waarvan een Verzekeraar tot registratie is overgegaan in voldoende mate moet vaststaan om die als zodanig in een register op te nemen. Zie o.a. GC Kifid 2019-013 en GC Kifid 2020-809.

Mocht Verzekeraar Consument registreren?

3.9 Zoals blijkt uit het procesdossier is Consument geregistreerd met de melding 'vermoeden van fraude'. De onware verklaringen worden niet door Consument betwist. Het blijkt uit het procesdossier dat Consument niet is vervolgd voor drankgebruik of het onwaar verklaren tegenover de politie.

3.10 Verzekeraar heeft aannemelijk gemaakt dat er sprake was van een redelijk vermoeden van fraude. Consument heeft immers zowel tegenover de politie als op het aanrijdingsformulier onware verklaringen afgelegd die pas aan het licht zijn gekomen nadat de vriend van Consument een juiste verklaring aflegde en de afdeling Speciale Zaken van Verzekeraar een onderzoek instelde.

3.11 Op basis van voorgaande overwegingen moet geconcludeerd worden dat er sprake is van een vermoeden van fraude. De feiten en omstandigheden rechtvaardigen naar het oordeel van de Commissie een vermoeden van fraude en dat is een gebeurtenis die de aandacht behoeft in de zin van artikel 10 GVPV.

Proportionaliteit en subsidiariteit

3.12 Ook is voldaan aan de vereisten van proportionaliteit en subsidiariteit. Consument voert aan dat het opnemen van zijn persoonsgegevens in de Gebeurtenissenadministratie en het Intern Verwijzingsregister niet proportioneel is, omdat zijn vrouw door deze maatregel ook wordt geraakt en de maatregel niet in verhouding staat tot hetgeen daadwerkelijk gebeurd is.

3.13 Hoewel Consument zijn verklaringen later heeft ingetrokken of toegelicht, is de vertrouwensband tussen Consument en Verzekeraar geschaad. De registratie heeft tot doel de eigen organisatie en andere organisaties te wijzen op de gedraging van Consument, zodat zij dit kunnen meenemen in hun afweging om al dan niet een overeenkomst met Consument aan te gaan. Zie ook GC Kifid 2020-540. Zoals Verzekeraar aangeeft, zou het voor Consument mogelijk moeten zijn om bij een andere verzekeraar buiten de groep waartoe Verzekeraar behoort een autoverzekering aan te gaan. De registratie blijkt ook geen gevolgen te hebben gehad voor de andere verzekeringen die Consument samen met zijn echtgenote bij Verzekeraar heeft lopen. Dat zijn echtgenote geraakt wordt door de registratie is dan ook niet vast komen te staan.

Overige vorderingen

3.14 Consument vordert tevens vertrouwensherstel en een vergoeding van € 1.000,- voor de hogere premie die hij nu moet betalen voor zijn nieuwe verzekering.

3.15 Beide vorderingen worden afgewezen. Consument heeft de vordering van € 1.000,- niet onderbouwd en vaststaat dat Verzekeraar de Verzekering heeft mogen beëindigen vanwege de vertrouwensbreuk tussen Consument en Verzekeraar. Er bestaat zodoende geen rechtsgrond om te oordelen dat Verzekeraar de schade moet vergoeden.

Conclusie

3.16 De Commissie concludeert dat Verzekeraar de Verzekering tussentijds mocht beëindigen. Ten aanzien van de registratie in de interne registers van Verzekeraar oordeelt de Commissie dat Verzekeraar de registratie mag handhaven. De overige vorderingen worden eveneens afgewezen.

4. De beslissing

De Commissie wijst de vorderingen af.

Deze uitspraak is een bindend advies. Tegen deze uitspraak kunt u beroep instellen bij de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening wanneer wordt voldaan aan de vereisten van artikel 2 van het Reglement van de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening. Voor het instellen van beroep geldt een termijn van zes weken na verzending van deze uitspraak. Het Reglement van de Commissie van Beroep en meer informatie over het instellen van beroep kunt u vinden op de website www.kifid.nl/in-beroep-gaan-bij-kifid.

Binnen twee weken na de verzenddatum van deze uitspraak kunt u een verzoek indienen tot herstel van vergissingen in de uitspraak, zoals schrijffouten, een verkeerde naam/datum of rekenfouten. De beslissing van de Geschillencommissie in de uitspraak kan hiermee niet ter discussie worden gesteld. Meer informatie hierover staat in artikel 40 van het Reglement Geschillencommissie Financiële Dienstverlening, te vinden op de website www.kifid.nl/reglementen-en-statuten.

Bijlage - Relevante bepalingen uit wet- en regelgeving

Artikel 7:940 lid 3 van het Burgerlijk Wetboek

Indien de verzekeraar de bevoegdheid heeft bedongen de overeenkomst tussentijds op te zeggen, komt de verzekeringnemer een gelijke bevoegdheid toe. Tenzij jegens hem is gehandeld met het opzet tot misleiding neemt de verzekeraar onderscheidenlijk de verzekeringnemer daarbij een termijn van twee maanden in acht. Indien een verzekering dekking biedt tegen schade veroorzaakt door risico's als bedoeld in artikel 3:38 van de Wet op het financieel toezicht, kan, bij de verwezenlijking van een dergelijk risico of bij een dreiging van het ophanden zijn daarvan, de verzekeraar onderscheidenlijk de verzekeringnemer in afwijking van deze termijn van twee maanden, de overeenkomst met inachtneming van een termijn van zeven dagen opzeggen. De verzekeraar kan slechts tussentijds opzeggen op in de overeenkomst vermelde gronden welke van dien aard zijn dat gebondenheid aan de overeenkomst niet meer van de verzekeraar kan worden gevergd.

Relevante artikelen uit de Gedragscode Verwerking Persoonsgegevens van 20 juni 2018

In de Gedragscode Verwerking Persoonsgegevens Verzekeraars van 20 juni 2018 zijn de volgende relevante artikelen opgenomen:

2. Begripsbepaling
In deze Gedragscode wordt verstaan onder:
(…)
k. Gebeurtenissenadministratie: Verwerking van Persoonsgegevens die van belang kunnen zijn voor de veiligheid en integriteit van de Financiële instelling en om die reden speciale aandacht behoeven.

3. Beginselen
3.1 Algemeen
3.1.1 Verzekeraars verwerken Persoonsgegevens in overeenstemming met geldende wet- en regelgeving. Zij respecteren de beginselen van proportionaliteit, subsidiariteit en vertrouwelijkheid en verwerken Persoonsgegevens op een transparante, behoorlijke en zorgvuldige wijze.
3.2 Grondslagen verwerking
3.2.1 Verzekeraars baseren iedere Verwerking van Persoonsgegevens op een in geldende wet- en regelgeving opgenomen grondslag. De Gedragscode bevat een nadere uitwerking van rechtmatige grondslagen uit wet- en regelgeving voor Verwerkingen van Persoonsgegevens door Verzekeraars.
3.3 Verzameling Persoonsgegevens
3.3.1 Verzekeraars verzamelen Persoonsgegevens voor welbepaalde en uitdrukkelijk omschreven doeleinden. In de Gedragscode staat een aantal van deze doeleinden verder uitgewerkt in artikel 4.

Daarnaast kunnen Verzekeraars in overeenstemming met geldende wet- en regelgeving Persoonsgegevens Verwerken op grond van andere doeleinden. Verzekeraars omschrijven de doeleinden van Verwerkingen en de bronnen van Persoonsgegevens in een privacybeleid.

4. Doeleinden

4.1 Algemeen

4.1.1 Verzekeraars beschrijven de doeleinden voor de Verwerking van Persoonsgegevens in hun privacybeleid. Artikel 4 werkt veelvoorkomende doeleinden voor de Verwerking van Persoonsgegevens door Verzekeraars nader uit.

4.1.2 Verzekeraars voeren een gegevensbeschermingseffectbeoordeling (hierna DPIA) uit als bedoeld in artikel 7.4, zodra zij Persoonsgegevens verder verwerken voor andere doeleinden dan beschreven in het privacybeleid en deze verdere verwerking, gelet op de aard, de omvang, de context en de doeleinden daarvan waarschijnlijk een hoog risico inhoudt voor de rechten en vrijheden van natuurlijke personen. Deze verdere Verwerking van Persoonsgegevens is alleen geoorloofd als het nieuwe doel verwant is aan het oorspronkelijke doel van de Verwerking en als de aard van de Persoonsgegevens en de gevolgen voor de Betrokkene zich niet tegen verdere Verwerking verzetten. Verzekeraars informeren de Betrokkene over de nieuwe Verwerking van Persoonsgegevens in overeenstemming met afdeling 6 van de Gedragscode.

(…)

4.5 Integriteit en veiligheid dienstverlening

4.5.1 Verzekeraars verwerken Persoonsgegevens om de integriteit en veiligheid van (de dienstverlening van) de Verzekeraar, de Groep waartoe de Verzekeraar behoort en van de verzekeringsbranche te waarborgen. Zij treffen daartoe maatregelen, waaronder het (laten) uitvoeren van een interne audit en het inrichten van een Incidentenregister en eventuele deelname aan andere waarschuwingssystemen.

4.5.2 Een audit richt zich op het handelen van Verzekeraars of ingeschakelde Derden. De Verzekeraars treffen passende waarborgen ter bescherming van Persoonsgegevens van de Betrokkene gedurende het onderzoek van de Verzekeraar of ingeschakelde Derden. Een auditverslag bevat geen Persoonsgegevens.

4.5.3 Verzekeraars houden een Gebeurtenissenadministratie bij ter waarborging van de veiligheid en integriteit van de dienstverlening en de sector. Verzekeraars informeren Betrokkenen over het bestaan en de mogelijkheid tot Verwerking van Persoonsgegevens in dit verband. De afdeling Veiligheidszaken of een andere daartoe aangewezen afdeling bij een Verzekeraar kan besluiten de Persoonsgegevens uit de Gebeurtenissenadministratie op te nemen in een Intern Verwijzingsregister (IVR). In het IVR nemen Verzekeraars uitsluitend Persoonsgegevens op van (rechts)personen die een risico vormen voor de veiligheid en/of integriteit van de Verzekeraar of de Groep waartoe de Verzekeraar behoort. Indien een gebeurtenis voldoet aan de criteria uit het Protocol Incidentenwaarschuwingssysteem Financiële Instellingen (PIFI), nemen Verzekeraars de relevante Persoonsgegevens op in een Incidentenregister en, in voorkomende gevallen, het Extern Verwijzingsregister (EVR). In overeenstemming met artikel 2.2.2 van de Gedragscode is het PIFI van toepassing op deze Verwerking.

6. Rechten betrokkene

(…)

6.3 Correctie, bezwaar, beperking en verwijdering Persoonsgegevens

(…)

6.3.2 De Betrokkene heeft het recht schriftelijk bezwaar te maken tegen de Verwerking van Persoonsgegevens door de Verzekeraar of een Derde aan wie de Persoonsgegevens worden verstrekt. Het recht op bezwaar geldt alleen als de Verzekeraar Persoonsgegevens verwerkt op grond van het gerechtvaardigde belang van de Verzekeraar. Verzekeraars beantwoorden het bezwaar van de Betrokkene gemotiveerd en binnen een maand. Bij gerechtvaardigd bezwaar van de Betrokkene beëindigt de Verzekeraar de Verwerking van Persoonsgegevens onmiddellijk. Zo lang niet duidelijk is of de Betrokkene een gerechtvaardigd verzoek heeft ingediend bij de Verzekeraar, beperkt de Verzekeraar de Verwerking van desbetreffende Persoonsgegevens. Als de Betrokkene bezwaar aantekent tegen een Verwerking voor direct marketing door een Verzekeraar, onthoudt de Verzekeraar zich van deze Verwerking. Daartoe documenteert de Verzekeraar het bezwaar van de Betrokkene in een intern register.

7. Speciale onderwerpen

7.11 Groepsmaatschappijen

7.11.1 Verzekeraars kunnen Persoonsgegevens binnen de Groep verwerken, mits aan de overige bepalingen van de Gedragscode is voldaan. De Betrokkene dient in het bijzonder in overeenstemming met artikel 6.1.1 van de Gedragscode voldoende informatie te hebben ontvangen dat de Verzekeraar en de Groepsmaatschappij deel uitmaken van dezelfde Groep.

Relevante bepalingen uit de Algemene Verordening Gegevensbescherming

Artikel 6

Rechtmatigheid van de verwerking

1. De verwerking is alleen rechtmatig indien en voor zover aan ten minste een van de onderstaande voorwaarden is voldaan:

(…)

f) de verwerking is noodzakelijk voor de behartiging van de gerechtvaardigde belangen van de verwerkingsverantwoordelijke of van een derde, behalve wanneer de belangen of de grondrechten en de fundamentele vrijheden van de betrokkene die tot bescherming van persoonsgegevens nopen, zwaarder wegen dan die belangen, met name wanneer de betrokkene een kind is.

Artikel 10

Verwerking van persoonsgegevens betreffende strafrechtelijke veroordelingen en strafbare feiten

Persoonsgegevens betreffende strafrechtelijke veroordelingen en strafbare feiten of daarmee verband houdende veiligheidsmaatregelen mogen op grond van artikel 6, lid 1, alleen worden verwerkt onder toezicht van de overheid of indien de verwerking is toegestaan bij Unierechtelijke of lidstaatrechtelijke bepalingen die passende waarborgen voor de rechten en vrijheden van de betrokkenen bieden. Omvattende registers van strafrechtelijke veroordelingen mogen alleen worden bijgehouden onder toezicht van de overheid.

Relevante bepalingen uit de Uitvoeringswet Algemene Verordening Gegevensbescherming

Artikel 33 Overige uitzonderingen inzake gegevens van strafrechtelijke aard

(…)

2. Persoonsgegevens van strafrechtelijke aard mogen worden verwerkt door de verwerkingsverantwoordelijke die deze gegevens ten eigen behoeve verwerkt:

(…)

b. ter bescherming van zijn belangen, voor zover het gaat om strafbare feiten die zijn of op grond van feiten en omstandigheden naar verwachting zullen worden gepleegd jegens hem of jegens personen die in zijn dienst zijn.